

Roureda de la Font d'en Colomer

Vilassar de Dalt

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Torrent de la Font d'en Colomer
Alçada: 160

Coordenades:

Latitud: 41.51493
Longitud: 2.36475
UTM Est (X): 446992
UTM Nord (Y): 4596117

Classificació

Número de fitxa 08214 - 205
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Per a protegir aquests arbres d'arrels profundes, cal no tocar els marges ni fer rebaixos amb les màquines quan es fan treballs de manteniment.
Protecció Legal
Observacions protecció: Pla Especial Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Vilassar de Dalt
Accés Fàcil
Ús actual: Altres
Titularitat Privada
Titular: 08213A008000220000JA
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dl., 09/03/2015 - 01:00

Descripció

Roureda del gènere *Quercus* que domina el paratge del torrent de Can Colomer. Es tracta d'un espai situat a obaga i ombrívol, amb una elevada humitat edàfica més o menys permanent, que pot sobtar en cotes baixes del litoral però que té la seva causa en l'elevada humitat atmosfèrica, per proximitat al mar i el paper destacat de la marinada. La litologia del terreny amb grans gruixos de sauló que permeten la retenció d'humitat disponible en èpoques més seques també hi juga un paper molt important. La roureda d'aquest torrent (majoritàriament *Cercus cerroides*) cohabita amb alzinar (*Quercus ilex*), que s'estén majoritàriament a mida que deixem de banda el torrent. Els exemplars són adults majoritàriament, amb capçades que sobrepassen els 20 metres de diàmetre, actualment sense de fulles. La majoria dels espècimens tenen una alçada de vint metre, que augmenta un cop la capçada s'ha enverdit. El tronc és semblant al de l'alzina, rugós i grisós. El volt de soca oscil·la al voltant d'uns quatre metres i el volt de canó d'uns dos metres i mig a tres metres aproximadament, pels exemplars més grans. Al seu voltant podem trobar un estrat arbustiu d'arç blanc (*Crataegus monogyna*), marfull (*Viburnum tinus*), aladern (*Rhamnus alaternus*) i llorer (*Laurus nobilis*). A l'estrat lianoide, l'arítjol (*Smilax aspera*), el lligabosc (*Lonicera implexa*), s'aferren a les alzines més grans del torrent, mentre que l'heura (*Hedera helix*) és la que s'agafa al tronc dels roures i cobreix majoritàriament el sòl. Com a substrat herbaci cal destacar la presència de la lleteresa de bosc (*Euphorbia amygdaloides*), i el marxívol (*Helleborus foetidus*), una planta espontània molt tòxica i l'esperguera . Pel que fa a la fauna, es tracta evidentment d'un espai d'hàbitat privilegiat per a moltes espècies d'ocells i mamífers, com el gaig (*Garrulus glandarius*), mallerengues com la carbonera (*Parus major*), blava (*Cyanistes caeruleus*), cuallargues (*Aegithalos caudatus*), el pit roig (*Erithacus rubecula*), el cargolet (*Troglodytes troglodytes*), varis tipus de pardal, el raspinel·l comú (*Certhia brachydactyla*), etc . D'entre les mamífers, cal assenyalar els nombrosos rastres de porc senglar (*Sus scrota*), i les femtes de guineu (*Vulpes vulpes*) i fagina (*Martes foina*), a part de petits rosegadors, o amfibis com el gripau comú (*Bufo bufo*) i rèptils com la serp verda (*Malpolon monspessulanus*).

Observacions:

A tocar de la roureda hi ha la Font d'en Colomer.

Història

La fusta del roure està considerada de gran duresa, molt bona per a la construcció i per a treballs d'ebenisteria. Juntament amb l'alzina tenen un gran poder calorífic. L'escorça és rica en tanins i antigament era utilitzat per adobar el cuir. Molt apreciat per a la fabricació de botes. Poden ser conreats com a planta ornamental i per evitar l'erosió. Els glans serveixen per a l'alimentació del bestiar.

El roure és símbol de força en moltes cultures. Sense anar més lluny, nosaltres fem l'expressió “fort com un roure”. En la tradició escandinava, el Déu Vainamoinen, va crear els roures per tal de donar ombra i aixopluc als ocells.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE VILASSAR (1999). Pla Especial del Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Vilassar de Dalt.

JARA, Joan Lluís i GRAU, Salvador (2000). Roureda de la font d'en Colomer; dins Ipsa Arca, núm. 4 desembre del 2000. Museu Arxiu Municipal de Vilassar de Dalt, pàgs. 60 i 61.

MASCLANS I RIVÉS, F. (1958) Guia per a conèixer els arbres. Barcelona. Ed. Montblanc-Martin. Medi Natural. Barcelona.

